

המדיר פרק שביעי כתובות

עד.

עין משפט נר מצוה

לה א מיי פיד מהל
 יפוס הל' טו סמג
 עשין כז טוש"ע אה"ע פי'
 קטט סמי' מד:
 לו ב מיי סה' ה' כד
 טוש"ע סס טע"י:
 לו ג מיי פ"ז מהל'
 אבות ה' כג סמג
 עשין מה טוש"ע סס פי'
 כח טע"י טו:
 לה ד מיי וסמג סס
 טוש"ע סס פי' לח
 טע"י לה:
 לב ה מיי וסמג סס
 טוש"ע סס פי' לח
 סעיף ט וסמג סס טו
 כה"ג:

אלמא כיון דעבד מעשה אחו"י אחו"י בו' תימה לר"י דמאי קס"ד
 דהאי מקשה וכי ס"ד שלא יועיל שום תנאי לצטל שום מכר
 וקנין וי"ל דס"ד שרריך להזכיר תנאי בשעת גמר הקנין או המכר:
תנאי דאפשר לקיומיה ע"י שליח בו'. וא"ת ומה סברא יש כאן

משום רבי אליעזר אמרו חולצת ולא מתייבמת. אף בשהחזירה כשהיא
 גדולה פליג ואף במגרש גדולה והחזירה וטעמיה משום דגזר זה
 משום יתומה בחיי האב: והא הכא. גבי החזירה כשהיא קטנה
 וגדלה אצלו: **דטעות אשה אחת היא.** טעות קידושי קטנה:

ללא גמרינן מהתם אללא לענין מה
 שהוא סברא דלא לא יליפינן מהתם
 ללא מהאי תנאי אללא בנתינת קרקע
 וי"ל דהיינו טעמא דהואיל והמעשה
 כל כך צידו שיכול לקיימו ע"י שליח
 סברא הוא שיהא כמו כן צידו לשווי
 ציה תנאה אללא חליצה שאין צידו
 לקיימה ע"י שליח לא הוי צידו נמי
 למירמי ציה תנאה ואפילו לא יתקיים
 התנאי יהיה הנעשה קיים ומשום

משום רבי אליעזר אמרו חולצת ולא מתייבמת
 והא הכא דכטעות אשה אחת דמי ופליגי
 התם נמי בהא קמיפליגי מר סבר אדם יודע
 שאין קידושי קטנה כלום וגמר ובעל לשם
 קידושין ומ"ס אין אדם יודע שאין קידושי
 קטנה כלום וכי קא בעל אדעתא דקידושין
 הראשונים קא בעל אחר נמי אמר רב אחא
 בר יעקב אמר רבי יוחנן המקדש על תנאי
 ובעל [דרברי הכל] אינה צריכה הימנו גם
 איתביה רב אחא בריה דרב איקא רב
 אחתיה חליצה מוטעת כשירה איזו היא
 חליצה מוטעת אמר ריש לקיש כל שאומר
 לו חלוץ לה ובכך אתה כונסה אמר ר' יוחנן
 אני שונה בין שנתכוונה הוא ולא נתכוונה הוא
 בין שנתכוונה היא ולא נתכוונה הוא
 חליצתה פסולה עד שיתכוונו שניהם ואת
 אמרת חליצתה כשרה אלא אמר רבי יוחנן
 כל שאומר לו חלוץ לה על מנת שתתן לך
 מאתים זהו אלמא כיון דעבד מעשה אחו"י

(א) [בש"ס] (ג) יבמות קו.
 [וסתפחה יבמות פ"ב].
 (א) [לעיל מו:] קדושין ט"ז.
 (ד) [לעיל נא:] יבמות טו: ק:
 (ה) [לעיל נב:] (ה) [דף עג:].
 (ו) [לעיל עג:] (ו) [ובגטין
 ד"ה לאפקויה וכו' מילתו
 הוסיף בגמנו אחר].
 (ח) [לריכה גט שמי כ"ל
 נ"י כ"י ומהס"א].

תורה אור השלם

1. וְשָׁבַב אִישׁ אֶת־הָאִשָּׁה
 שִׁבְבַת וְרָע וְנָעַל מֵעֵינָיו
 אִשְׁתּוֹ וְיִסְתַּרְהָ וְיָאָרְא
 נִגְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ הַדָּוָא
 לֹא נִתְפָּאֵר:

בבבב ר"י ג

מוסף רש"י

חלוץ לה על מנת
 שתתן לך מאתים וזו.
 ואש"י ללא יהא לא
 חליצה כשרה. דמפשה
 דכל תנאי מני גז
 וצני ראוין גמריק. תנאי
 שאפשר להטות וי"ל
 לעשות) על ידי שליח.
 עשה משה את יהושע
 שליח לנתן לט את ארץ
 הגלעד, הו תנאי משה,
 וכל תנאי ללא תנאי
 לעשות על ידי שליח, כגון
 חליצה, אין תנאי מושלם,
 וזהו טעמו של דבר (יבמות
 קו). והיא לא נתפשה
 אסורה. והוא מיעוט
 הוא, והכי דריש ה"א אשה
 סתמא שקידושיה גמורין
 היא דכי לא נאסרה אסורה
 נעלה (נדח נב. ובג"י
 יבמות ק. ועל"ז נא). ויש
 לך אחרת שאף על פי
 שלא נתפשה מותרת.
 מפילו ומה שלא צאנס
 מותרת לנצל ובעל (נדח
 נב. ובג"י יבמות שם ועל"ז
 שם). שקידושיה קידושי
 טעות. על תנאי ומה
 תיקים התנאי, אם ויזה
 תמתי מותרת לו, לפי
 שאינה אשתו, אללא פניה
 בעלמא היא (על"ז נא).
 כגון על מנת שאין כגון
 והכי הו יצאה, וכגון
 קטנה שאין מעשה כלום
 ואמה נמי אין ציה לקדשה
 (נדח נב.).

תוספות ר"ד

א"ר כהנא משמיה דעולא
 המקדש על תנאי ובעל
 צריכה גט ממנו פי' שמחל
 תנאו אשכיל שאין אדם
 עושה בעילתו בעילת זנות
 ולאפקויה מהאי תנא דארי'
 אמר שמואל משום ר"י
 והיא לא נתפשה אסורה
 הא נתפשה מותרת ויש
 לך אחות שאע"פ שלא
 נתפשה מותרת ואיזו זו
 שקידושיה קידושי טעות
 על מנת מורכב על
 חילי כהמטות והולכת לה
 והיא כרב כהנא דקאי כרב:
 על מנת שאין בה מומין
 וכו'. אי קשיא טעמא
 דאני בהדה הוא ואלא
 הוי קידושין הא סתמא
 הוי קידושין ולי' אהו
 קידושי טעות ולעיל בפי'
 אע"פ אמרו ארוסה אינה
 אוכלת בתרומה משום
 סמפון דילמא אי משתבח
 בה מומין הוי מקח טעות
 ולא הוי קידושין י"ל
 ורואי בשאר מומין כגון
 הני דתנן שכל המומין
 הפוסלין ככהנים פוסלין
 אבל במומי המפטרין כגון
 ריח הפה וריח החוטם
 או מכות שבנפשה אפי'
 מסתמא הוי מקח טעות
 ועליוהו אמרי' חיישינן
 משום סימפון. (הרב פי'
 שאין לחלק בין מומין
 למומין בענין זה אלא כך
 תי' קשיא זו מאי דאמרי'
 הכא במתני' טעמא דאתני

הך סברא מודו כ"ע דנעינן שאפשר
 לקיימו ע"י שליח דומיא דצני גז
 וצני ראוין אללא לענין תנאי כפול
 ולענין תנאי ומעשה צצ' דברים
 משמע צמי שאחזו (גיטין עה).
 דדוקא רבי מאיר אית ליה ולא
 רבנן דלענין זה אין סברא כל כך
 ללמוד משם להכי פליגי עליה וסתמא
 משמע דאין תנאי חליצה לכולי
 עלמא וכן צפרק מנות חליצה (יבמות
 קו). וקשה דצפרק רבן גמליאל (ס'
 נג. וסס) מסיק רבינא לכ"ע יש תנאי
 בחליצה וזהו תימה דפליגי רבינא אכולה
 תלמודא דפשיטא לן דאין תנאי
 בחליצה ואומר רבינו תם ורבינו יצחק
 דהא דמסיק רבינא הסם דלכ"ע
 יש תנאי בחליצה לאו לומר שלא תהא
 מותרת לשוק בהך חליצה דודאי
 מותרת לשוק לכ"ע אללא לומר דלהכי
 אהני תנאה דלכתי איכלא עלה זיקת
 יצמין לענין דכי אמר לה התקדשי
 לי זיקת יצמין דלכ"ע גט מדרבנן
 ללא אתי חליצה כיון דהוא על תנאי
 ומפקע ליקח לגמרי וכן קריך לחלק
 לרב אשי דלמר הסם דכ"ע חליצה
 פסולה אינה פוטרת וצמתי' דהתם
 קמי צדיח דפוטרת דקמי דנתן
 גט וחלקן אין אחר חליצה כלום אללא
 מתני' איירי לענין להמירה לשוק ורב
 אשי מיירי לענין זיקת יצמין
 כדפרישתי ועוד אי להמירה לשוק
 איירי נמי הסם אדמיפלגי רבי ורבנן
 בהחולץ ליצמתי וקידשה לשם יצמות
 אי לריכה גט ליפלו צלהמירה לשוק
 הואיל ותלי נמי בהכי:

המדיר פרק שביעי כתובות

המדיר פרק שביעי כתובות
 אבא אמר עולא אמר רבי אלעזר דהמקדש
 במלוה ובעל דברי הכל צריכה הימנו גם
 אמר רב יוסף בר אבא אמר רבי מנחם א"ר
 אמי המקדש בפחות משה פרוטה ובעל
 צריכה הימנו גם בהא הוא דלא טעי אבל
 בהנך טעי אמר רב כהנא משמיה דעולא
 המקדש על תנאי ובעל צריכה הימנו גם זה
 היה מעשה ולא היה כח בחכמים להוציאה
 בלא גט לאפקויה מהאי תנא דאמר רב
 יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל
 והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה
 מותרת ויש לך אחרת שאף על פי שלא
 נתפשה מותרת ואיזו זו שקידושיה קידושי
 טעות שאפילו בנה מורכב על כתיפה
 ממאנת

המדיר פרק שביעי כתובות
 (דף ו) חליצה מקודשת דמשום
 דמעשה שלוחתה ניתנה להוצאה
 וצרותה קיימא והשתא לא מידי
 יחיב לה: **לריכה הימנו גט.** ואפילו
 הטעמו צמתי דאין אדם עושה
 בעילתו ונות'^ט: רבי אמי פליג אדרבי
 אלעזר ואמר המקדש בפחות משה

פרוטה ובעל הוא דלכ"ע גט אללא
 ובעל אינה לריכה הימנו גט. מאי
 טעמא צהא הוא דלא טעי
 להיות סבור שפחות משה פרוטה
 יהיו קידושין הילכך גמר
 ובעל לשם קידושין: **אללא בהנך טעי.**
 כסבור יודעת היא
 שאין עליה נדרים לך היא נשאת וכי
 בעיל אדעתא דקידושי קמאי
 בעיל ולא לשם קידושין. צמלה לאו
 הכל בקיפין צהלכות קידושין:
 הלכה

אלעזר דברי הכל לריכה גט דדברי
 פריך משום דיעד אצ"י דמסבדת
 עגמו היה רבה אומר כן ולא
 מקבלה אללא הכא רבי אלעזר אומר
 כן מקבלה דבעל מודה שמואל
 וסבירא להו לרב ושמואל כהנא
 דלמר קנו ואם תאמר לרב תיקשי
 למאן דלמר לא קנו ואפילו למאן
 דלמר קנו שמה לא סבר כרב
 דדעלו קנו משום דאין אדם עושה
 בעילתו ונות זנות ויש לומר
 דאפילו מאן דלמר לא קנו מני
 סבר כרב בקידש על תנאי משום
 דאחולי לתנאה וחילי קידושי כסף
 אללא חכא לא מני למיהו קידושין
 על ידי מחילה וקדשה צטעות
 היינו טעות דפחות משה פרוטה
 וזהא לא אמרינן דבעל לשם קדושין
 ובהך סברא מרריך הש"ס
 לפלוגתמיהו דרב ושמואל צפרק
 צית שמאי' (יבמות קי. וסס)
 ואין להקשות לרבי אלעזר
 דלמר דבעל מודה שמואל
 היכי מוטיבין לעיל ממתיבתין
 לשמואל דלותצוה משום דמתיבתין
 משמע כנסה סתם צלל בעל:
 ממאנת